

De még nem tartok ott, hogy „de jó”. Hogy lehetett. Még az van, hogy nincs, valaki nincs. Valami nincs. Így telik napra (létező és nemlétező) nap, és ez...

Határ? Azon ő ment át. Erre gondolni sem merek. A halál, írja Wittgenstein, már nem életünk része. Ezért nincs az se, hogy Alíz már előbbre tart, többet tud. Alíz most egyszerűen — más. Ezzel kell együtt élnem, nagyon egyedül.

VÖRÖS ISTVÁN

Zuhany

*A rongyosláda vagy a lisztesláda?
A köröm vagy a vér? Az olvasás
vagy az alvás? Az üres szoba
vagy a bútorozott? A mester*

*vagy a letett szerszám? A véső
vagy az óra? Egymáshoz bújik
gyónó és gyóntató, pedig
nem a másik leheletét akarják*

*érezni. A szomszéd szobában
valaki ül, a levegőt lopja,
mintha ebből készülné terem-*

*teni földet és embert. Üresen
bámul maga elé. Ki áll be
a megbocsátás sugarába?*